

Rožica: Rada vas imam kot svojo mamo, pa imam rada tudi svojega ateja.

Gospod Jesenko (poda Matevžu roko): Bodite prepričani, Matevž, da bomo skrbeli za vašo hčerko kot za svojo.

Gospa Lucija (poda Matevžu roko): Skrbeli bomo zanjo kot zase.

Matevž: Zahvaljujem se vama, dobrotni gospod in gospa, za vso skrb, ki ste jo imeli že dozdaj za mojega otroka. Izročam jo danes v imenu božjem vaši ljubezni.

Gospod Jesenko: Mislim, da bo vse prav! Zdaj pa vsi k nam na obed. Tudi teta Ana mora z nami! Hočemo se povесeliti, kajti naša Anica (prime Rožico in jo dvigne v naročje) je bila izgubljena, pa je spet najdena; je bila mrtva, pa je oživila. (Jo poljubi.)

Ana (prime Rožico za roko): Srečna Rožica, o srečna Rožica! Le ostani Slovenka pa tudi blaga rejenka!

(Zavesa pade.)

Zvonovi.

Dr. Fr. Kimovec.

